

le spre a ta laudă și slavă. Iar dacă vei lăsa ceva întru sineți din patimile cele ce au fost mai înainte întru tine, apoi ai prefăcut întru acreală pe bunătățile cele puse întru tine (și) afară te vei lepăda ca oarecare din vasele cele ne cinstite. Aceasta a doua luptă este asupra împotriva luptătorului mântuirii noastre. Pentru că ale Dascărilor celor buni, bune sunt învățăturile: Cu adevărat oare unde și ale celor răi rele sunt. Căci când nu va putea potrivnicul nostru cel viclean să ne plece pe noi să petrecem întru tulburare și întru pierzarea lumii, se sârguiește să ne plece ca să nu ne dăm pe înșine vieții cei cu de amănuntul, sau bărbatului carele pe toate păcatele noastre de față înainte le aduce și le îndreaptă, ci oare căruia din cei nebiruiți de slava cea deșartă, și care pe ale sale patimi și le alcătuiește cu pricina pogorării către cei ce împreună viețuiesc, ca întru acest chip nearătat iarăși înmiit pătimiși făcându-ne pe noi, sub ale sale legături ale păcatului să ne așeze pe noi. Iar dacă te vei da pe sineți mult îmbunătățitului bărbat, vei fi moștenitor bunătăților celor dintru dânsul, și prea fericit înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Iar dacă pentru cruțarea trupului tău vei căuta învățător împreună pogorător către patimile cele dintru tine, mai vârtos a zice împreună căzător cu tine, în deșert ai luat nevoița lepădării de lume, vieții cei pătimișe pe sineți dându-te, primind povățuitor orb, și spre groapă povățuindu-te (de el) Matei. 15, 14. : Că dacă orb pe orb ar povățui, amândoi vor cădea în groapă. Că destul este ucenicului a să face ca dascălul său: Al lui Dumnezeu este glasul, și nu va greși. Cu lege de nevoitor ți se cuvine ție să viețuiești: Iar de nu, nu te vei încununa, precum au zis Apostolul: Și de pătimește cineva, nu se încununează, dacă nu va pătimi după lege. II Timotei 2,5. Deci dacă vei afla cu darul lui Dumnezeu (pentru că negreșit căutând vei afla) învățător de lucruri bune, păzește întru sineți ca să nu faci nimic afară de voia lui. Că tot lucrul care fără de dânsul se face, furțișag oarecare și furare de cele sfinte este, care duce spre moarte iar nu spre folos, măcar de sar și părea ție că este bun: Că dacă este bun, apoi pentru ce pe taină, și nu la arătare se face; Întreabă pre gânditorul tău care prin cele dea dreapta meșteșugește ca să te faci tu tâlhar căci ca și cum prin cele bune neascultări, îți gătește ție pe faptele cele dea stânga. Nu voi face descântece peste cei mușcați de șerpi, neiscusit fiind a descânta, ca nu cumva trăgând pe șerpi, și cuprinzându-te de dâșii, apoi neputând împotriva lor să stai, fără de milă vei fi mâncat de dâșii. Nu te rezema de bun neamul trupului, și nu căuta cinsti: că cel trupesc nu primește pe ale Duhului: Să nu te ispitești ca să răzvrătești ceva din cele ce sunt întru obiceiul adevărului, și cu a ta slăbănogire să împiedici pe cei ce se nevoiesc, iar ție însuși sarcina păcatelor să-ți grămădești. Nici întru așternut mai moale, nici întru îmbrăcăminte sau încălțăminte sau în alt oarecare chip, sau întru schimbarea bucatelor, sau întru masă mai vârtos decât întru cea Monahicească vreme a ta, sau întru stare, sau întru ședere, sau întru lucrul mâinilor cel mai cu odihnă, sau mai curat. Pentru că acestea toate nu numai dacă ar fi la tine, ci și de le vei căuta, nu vor avea sfârșit bun. Că îndată ce le vei cunoaște că sunt meșteșugire diavolească, de